

מדאש התקפצה

ל פסקי הדין של בית-הדין של ש"ס בירושלים נגד שמואל פלאטור שרון סיפר אמנון ורנה, מזכיר קיבוץ כרמיה, את הבריחה הבאה: המציל בכריכת-שחייה ציבורית צועק לעבר אחד המתרחצים: "היי, אתה שם! צא מהבריכה!"

"מה יש?" מיתמם הוא.

"השתנת בבריכה!" זועם המציל.

"או מה? כולם עושים את זה!" מצט"ד המתרחץ.

אבל לא כולם עושים את זה מעל המקפצה! צועק המציל.

פלאטור טוען שהוא עשה רק מה שעור שות כל המיפלגות. הוא קנה בוחרים בטיטונות ובקמיונות. הוא שיחד. הוא הבטיח (ולא קיים). כמו כולם.

יתכן שזה נכון. אבל לא כולם עשו זאת באותה עזות-המצח השחצנית, באר-ההפומביות חסרת-הבושה, באותו הבונו הטוטאלי לדמוקרטיה.

מבחינה זו קבע פלאטור-שרון נורמה חדשה. ועל כך הוא נשפט.

חש את עצמי טהור מכל הרגשות האלה כלפי איש זה.

גייתי למיקרהו של שמואל פלאטור שרון חמורה הרבה יותר. אין היא ריג"ית. אלא הגיונית.

האיש הזה הוא אחד הקברנים הראשונים של הדמוקרטיה הישראלית. משום-כך הוא מהווה סכנה לאומית.

הוא פושע בינלאומי.

מזה כמה שנים הוא משטה במדינת ישראל, בבועלי הרצון הטוב, בכלונו. וכל דבר שהוא נוגע בו — הוא מש"חית ומנוון והורס ומפרק.

הוא דומה למורסה של מוג'דה,

ידיו סמכויות לא-לו. שהוא פירש את החוק הקיים בצורה שלא פורש בעבר. שהוא יצר נורמות חדשות.

אז מה?

במדינה הזאת אין חוקה. גמדי כל הדין מיפלגות, כל הממשלות וכל שרי-המישפ"ט טים שעד כה מנעו את חקיקתה. הכנסת הראשונה ("האסיפה המכוננת") מעלה בתפקידה, וכל שמונה הכנסות שנבחרו מאז המשיכו במעילה.

לולא פסיקת בית-הדין, הייתה נוצ"רת בארץ הפקרות גמורה. בעל כורחו. נאלץ בית-הדין למלא את החלל הי"מישפטי בחיי הדמוקרטיה. כמו בבריט"ניה, פסיקת בית-הדין יוצרת מעין

שמואל פלאטור-שרון ואשתו: למען יראו וייראו!

אני מתקשה להבין את גל הרחמים על פלאטור-שרון, שהצף השבוע רבים וטובים. אין כאן שום מקום לרחמי נוח, כשם שאין מקום לשימחה-לאדי. COSI FAN TUTTE — "כך עושות כולן" — אינו יכול לעמוד לפלאטור-שרון. לא בעת ההרשעה. לא בעת גזירת הדין.

אם עובר על העיר גל של מעשיי רצח — האם זהו נימוק להקל ב"עונשם של רוצחים, או להיפך?

אם גוברת השחיתות בחיי המיסחר — האם יקל בית-הדין בעונשם של רמ"אים, או שיראה במצב סיבה טובה להח"מיר בעונשם?

אם כימעט כל המיפלגות קונות קולות בדרך פלילית, או בדרך שהיא על גבול הפליליות — האם משום כך יש להקל בדינו של מי שנתפס בקלקלתו? **ההגיון אומר: להיפך. יש להח"מיר, למען יראו וייראו.**

הפושטת כנוף הלאומי.

אין דבר יפה, הגון וטוב שלא נוצל על-ידו. הרגשות הלאומיים, הפטריוטיים. הדמוקרטיה, המצוקה הכלכלית, הרגשת העוול העדתי, רגשות דתיים, הטולידריות היהודית, הרחמים על פליט פולטיה, ה"זדהות עם קורבן של אנטי-שמיות, ויכר"י נות השואה, ומה לא?

כל אלה נוצלו באופן ציני, בקור-הרוח של מאפיוני, הסבור כי העולם כולו מטומטם, וכי ניתן לרמות את כל האנ"שים במשך כל הזמן, לא היה גבול ל"תעלולים ולפעלולים של האיש, ידיעותי הכוב שהוכנסו לעיתונים באמצעות עיתוני אים ששוחזרו (וביגידו ידיעות וספרים ש"באו כביכול להשמיץ את פלאטור, אך ש"ע פוברקו על-ידו עצמו כדי ששמו יופיע באמצעות-התיקשות). למיבצע-הארוחה הי"כזובים שלו בחול" — החל בגיוס שכירי-חבת להגנת על יהודים וכלה באינטרטי בינלאומיות.

פלאטור וזהם את האוויר הציבורי בארץ. הוא השחית את האמונה ה"לאומי בדמוקרטיה — מישפ"ט ה"מבוסס כד-יכודו על אמון הדר"י, ושאינו יכול להתקיים בלעדיו.

עצם נוכחותו בכנסת היא פצע מוזהם שותת-דם בגופה של הדמוקרטיה הי"ישראלית. העובדה שהוא מהווה בה קא"ריקטורה, ושפעולותו האפסית בה לא נועדה אלא כדי לעשות רושם על כס"י לים, אינה מקטינה את הסכנה, אלא להיפך. פרלמנט שיש בו קאריקטורה כזאת מעורר בהכרח געגועים לדיקטטורה. **הצורך בסיווקו של איש זה מ"ח"י כמח"ה הציבורית אינו נובע מרגשות של שינאה וקינאה. הוא עניין של היגיינה לאומית.**

יש הטוענים כי בית-הדין משפט נטל ל-

חוקה. בית-הדין משפט בא במקום המתוקק. "המתוקק" הוא דמות אגדתית, המורכבת מעסקני-מיפלגות, שיש להם עניין משותף במניעת כל חקיקה שתגביל את השחיתות הי"מישפטית. לשרייה-המשמרה בי וודאי לא היה כל עניין בהפעלת מוסדות-החוק נגד מיפלגותיהם.

משום-כך הוטל התפקיד על בית-הדין פט. ויש לברך אותו על כך שקיבל על עצמו, באומץ-לב הראוי-לציון, להפעיל את החוק ולפרש אותו כראוי.

לא נקבעה כאן נורמה חדשה. זו כבר נקבעה בחוק. אלא שהפעם הופעלה הי"נורמה, שממנה רצו המיפלגות להתעלם. לפסקי-דין זה, כאשר היה חלוט, יכ"ר לה להיות השפעה חינוכית עצומה. הוא ירתיע את מאות העסקנים, שעשו עד כה מעשים מסוג זה בצניעה.

פד אחד מהם יודע עתה כי מחר עשויים ודוע-החוק להגיע אליו, וי"הוא ימצא את עצמו מאחורי פורג ובריה.

האם זה יעזור? האם זה ישנה את הי"מצב?

זה תלוי בבוחר הישראלי. זה תלוי בכנסת שתבחר. זה תלוי בי"מיספר האנשים ההגונים שיימצאו בכנסת העשירית, ובכוח-החיותם.

אני מזכרת לאמר כי מכרסמים בליבי ספקות חמורים ביותר לגבי מאמצים אלה, וגם לגבי החוק הי"מאפשר אותם.

חוק זה התקבל בכנסת בימיה האחרון"נים, אחרי שכבר התפטרתי. לולא כן, הייתי מועיק נגדו שמיים וארץ.

החוק אומר שהכנסת יכולה להפסיק את חברותו של אחד מחבריה, שהורשע בפלילים. הוא העניק לוועדת-הכנסת את הסמכות להשעות זמנית חבר שהורשע. זהו חוק מסוכן ביותר.

איני מתעלם מכך שיש בעייה. עם הידרדרות הכנסת — הנובעת מהידר"דרות המוסרית של המיפלגות ובחריהן — נוצר מצב מחפיר, שאי-אפשר להש"לם עימו.

ראש-מאפיה, המבוקש על-ידי המישטרה בחצי-התרטר ארצות, יכול להיבחר לכנ"סת ישראל, חברי-כנסת, המורשע בקבלת"שוחה, יכול להמשיך ולכהן בה. בתיאור"ריה, יכול מועמד לרצוח את קודמו בי"רשימה, ולתפוס את מקומו.

(אני רואה בעיני סרט היתולי, שבו רוצח המועמד ה"11 את כל עשרת קוד"מיו, איש-איש בצורה אחרת. השחקן אל"ק גינס יכול לגלם את כל 11 התפקידים.)

המצב הזה היה טעון תיקון. לא על כך אני בא לערער.

אני מערער על מסירת סמכות כלשהי בעניין זה לכנסת או לאחד מוועדותיה, ועל אחת כמה וכמה למוסד הקרוי "ועדת-הכנסת".

אמרתים פעם לאחד השליטים בי וועדת-הכנסת (זה היה עוד לפני ש"ירדנו לרמה של חיים קורפו): "קודמין היו רגילים לנועץ בגב חבריהם סכינים חלודות. אני סומך עליך שאתה, לפחות, תחטא את הסכין לפני שתנעץ אותה בי"גבי, כדי שלא אמרת בהרעלת-דם."

ועדת-הכנסת היא המוסד שאני שולחת הסיעות הגדולות את הי"סכניאים שלהן. אחדים מאלה ראויים בהחלט לתואר של גאנ"י סטרים פרלמנטריים.

שום דבר פוליטי אינו מוכרע בוועדה זו על פי קריטריונים של צדק ומישפט. אמתי-המידה היחידה היא האינטרס הי"מיפלגתי הגס. כמה מחברי הוועדה, בי"הווה ובעבר, לא היססו מעולם לבטא את הדברים בצורה הגסה ביותר.

הפרשות של אהרון אברחמיצ'א (ובכללן הפרשה האחרונה של הבקשה להסרת חסינותו בשנית), פרשת סעדיה מרציאנו ופרשות ידועות אחרות הסירו את הספק הקלוש ביותר לגבי רמתה המוסרית של ועדה זו. לא הייתי מוסר בידיה את הי"הכרעה על גורלו של כלב שטח, ולא כל שכן של פוליטיקאים, מושחתים ככל שהיהו. גם הפוליטיקאים הם, אחרי ככלות הכל, בעלי-חיים הראויים לצער.

איני מוכן לקבל את הנימוק שיש ל"הקל בדינו של פלאטור-שרון. מפני ש"כולם עשו כך". אבל איני מוכן גם ל"מסור את הסמכות על גורלו של פלאטור שרון בידי פוליטיקאים, שייכנס למיפ"ל גות, שרובו ככולו, "עשו כך."

עם כל הכבוד לה"כ יופי שריד" — האם אפשר לשכוח שהוא מו"י צג את המיפלגה שבה למד מר"יעקוב חזפון את המוקצוע, ושבו הוא רכש את הנסיון שהוא העמיד לרשות פלאטור-שרון?

מה זכותו של נציג המפ"ל לדון בי"עניין זה, אחרי שח"כ דויד גלאס הכריז בבית-המשפט כי "המוסר והפוליטיקה לא תמיד הולכים ביד"?

מה זכותו של מיפלגות, כמו הליכוד ושינוי, שזכו באלפי קולות בציבור הי"ערבי, מבלי שהיה להם מסר חיובי כלשהי לציבור זה? איך תושגו הקולות? באילו שיטות? לאן הלכו המיליונים שהושקעו על-ידי תנועות אלה?

אכן, יש צורך להרחיק ולהשעות, בי"מיקרים קיצוניים, חברי-כנסת שהורשעו במעשה פלילי מובהק, אך אין למסור סמ"כות זו לשום מוסד של הכנסת. היא צרי"כה להיות מטוהרת בידי בית-הדין שיש"עליו, לפי פי נוהל מיוחד שייקבע בחוק. **מכיון כי המסקנות שיש להסיקן מפרשות פלאטור-שרון, וזהו אחת החשובות ביותר.**